

zame speling. Het ontgloeit het gevoelig hart in liefde en dank tot den vormer van zoo veel schoons, tot den gever van zoo veel nuts, tot den oorsprong van zoo veel wonders; het spoort ons aan tot genieting en verdubbelt het genot; het versiert zich door de natuur en poogt haar wederkeerig te verrijken.

Dusdanige voordeelen, die het, als uit den aart, met zich voert, bemoedigen mij in het voordragen mijner proeve; en mogt het mij gelukken u een welgeschetst tafereel der bekorelijke lente te vertoon, het vooruitzigt op hare aannaderende gunsten in u te verlevendigen, en u, bij voorraad, te verplaatsen in de zachte schaduw van het uitbottend loof! Leen mij hiertoe uwen heiligen invloed, godlijke poëzij! maal met uwen gouden verwen de toovertrekken der verjongde schepping in mijne zangen. Stijg op, als de eerste denktoon onzer zwellende harten. – En gij, aanlokkelijke lente, voorwerp onzer zuiverste offers! spoed aan! voer ons in uw lagchend geleide, bij bloemen en loof, den welvaart en de vrede; verdrijf, met de stormen van het Noorden, de rampen, die 'er woeden, verdoof de vlammen die 'er blaken en stelp den bloedstroom, die 'er vloeit. Verzagt door uwen minnelijken drang de brandende harten der wrokkende helden, den kostbaren haat der vijandige vorsten en den wrevel der ontruste burgers; verteede door den verteederen invloed van uw koesterend vermogen de verdeelde broeders; voer het menschdom tot een, maak de vorsten tot menschen, en heel de aarde heffe met ons den lofzang aan, u ter eere.'

III

Dit was dus de korte maar nochtans gerekte inleiding tot de voordracht van Lentezang, een groot jeugdgedicht dat reeds door de druk bekend was: het staat in de bundel Dichtlievende Mengelingen van 1802. Hoewel Tollens het dus in 1807 nog goed genoeg vond voor 'Verscheidenheid', heeft hij het nooit meer laten herdrukken. Het is achttien pagina's lang, de alexandrijnen zijn wat eentonig, de taal is gemeenplaatsig, maar het doet toch weinig voor zijn later werk onder en het getuigt zelfs van een jeugdige bekoorlijkheid, die tevens 18de-eeuws is. Het is gedateerd 1799, en als het in de lente tot stand kwam, moet hij het op 18-jarige leeftijd geschreven hebben. Bovendien is het een van zijn weinige gedichten waarin Rotterdam een rol speelt, althans de omgeving.